

Startside>Anlægning af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Nationale oplysninger og onlineformularer vedrørende forordning nr. 1215/2012

Generelle oplysninger

Forordning 1215/2012 har til formål at lette adgangen til domstolene, navnlig ved at fastsætte regler om retternes kompetence og regler om en hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er truffet i medlemsstaterne i civile og handelsretlige sager.

Forordningen træder i stedet for forordning 44/2001 (Bruxelles I-forordningen), som dog fortsat finder anvendelse på retssager, der er anlagt før den 10. januar 2015, fra hvilken dato forordning 1215/2012 skal anvendes (de nærmere detaljer fremgår af artikel 66 i forordning 1215/2012).

Forordningen gælder i retsforhold mellem alle EU's medlemsstater, herunder Danmark, som har indgået aftalen fra 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. De nødvendige lovændringer i Danmark trådte allerede i kraft den 1. juni 2013.

Forordningen regulerer spørgsmålet om, hvis medlemsstats domstole, der har kompetence til at træffe afgørelse i civil- og handelsretlige tvister, der har et internationalt islæt.

Det bestemmes desuden i forordningen, at retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, skal anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der kan stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, og som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, skal kunne fuldbyrdes i andre medlemsstater, uden at der kan stilles krav om, at de erklæres eksigible (exequatur).

Til forordningen er knyttet to formularer, nemlig en formular, hvorved det attesteres, at der er truffet en retsafgørelse, og en formular, hvorved det attesteres, at der foreligger et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig.

I overensstemmelse med forordningens bestemmelser har medlemsstaterne givet meddelelse om, til hvilke retter anmodningen om afslag på fuldbyrdelse skal indgives, og hvilke retter, der er kompetente til at behandle appeller, der iværksættes til prøvelse af den afgørelse, som anmodningen resulterer i. **Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.**

I henhold til artikel 26, stk. 2, skal retten på visse områder, inden den fastslår, at den har kompetence, "sikre sig, at sagsøgte er orienteret om sin ret til at bestride rettens kompetence og om retsvirkningerne af at give møde eller af ikke at give møde". I dette øjemed har [Det Europæiske Retlige Netværk på det](#)

[civil- og handelsretlige område](#) udarbejdet [en fakultativ standardtekst](#) (193 Kb) [da](#), der indeholder de oplysninger, som retten kan bruge til at give sagsøgte den information, der er nævnt i forordningens artikel 26, stk. 2.

På den europæiske e-Justice-portal finder du oplysninger om, hvordan forordningen anvendes, og et brugervenligt værktøj til udfyldelse af [formularerne](#).

Relevante links

[Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 1215/2012](#) af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

[Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark](#) om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

Sidste opdatering: 19/02/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Belgien

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

Ingen

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

- i Belgien: førsteinstansretten ("tribunal de première instance")

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Belgien:

a) for så vidt angår sagsøgte appel er det førsteinstansretten

b) for så vidt angår sagsøgers appel er det appelretten (*cour d'appel*).

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

- i Belgien: kassationsretten ("Cour de Cassation")

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

Ingen

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

Ingen

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

konventionen mellem Belgien og Frankrig om retternes kompetence samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Paris den 8. juli 1899

konventionen mellem Belgien og Nederlandene om retternes stedlige kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 28. marts 1925

konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Kongeriget Belgien om gensidig fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bruxelles den 2. maj 1934

konventionen mellem Tyskland og Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i civile og kommercielle sager af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bonn den 30. juni 1958

konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 16. juni 1959

konventionen mellem Belgien og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 6. april 1962

traktaten mellem Belgien, Nederlandene og Luxembourg om retternes kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 24. november 1961, for så vidt den er i kraft

Sidste opdatering: 18/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Bulgarien

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

Finder ikke anvendelse.

Artikel 74 – beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor

Direkte fuldbyrdelse i henhold til forordning (EU) nr. 1215/2012 er reguleret i artikel 622 i den civile retsplejelov:

"Artikel 622a (ny udgave, bulgarsk lovtidende nr. 50/2015):

- 1) En retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, er eksigibel, uden at der er behov for en kendelse om fuldbyrdelse.
- 2) Fogeden foretager efter anmodning fra den berørte part fuldbyrdelsen på grundlag af en kopi af den afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat af Den Europæiske Union, idet kopien er bekræftet af den udenlandske ret og behørigt attesteret i overensstemmelse med artikel 53 i forordning (EU) nr. 1215/2012.
- 3) Hvis fogeden konstaterer, at arresten eller forbuddet ikke kan fuldbyrdes under de foreliggende omstændigheder eller efter denne lov, iværksætter han en anden form for fuldbyrdelse.
- 4) En retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat af Den Europæiske Union, hvorved der er anordnet foreløbige retsmidler, herunder sikrende retsmidler, fuldbyrdes i overensstemmelse med stk. 1) og 2). Når retsmidlet er blevet anordnet, uden at sagsøgte blev indkaldt til et retsmøde, fremlægges der i retten et bevis for, at afgørelsen er blevet forkyndt for sagsøgte.
- 5) Når fogeden foretager fuldbyrdelsen, lader justitssekretæren en kopi af den i stk. 2 omhandlede attest forkynde for debitor, og opfordrer ham til at opfylde kravet. Attesten skal være vedhæftet en kopi af den afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat af Den Europæiske Union, såfremt der ikke er sket forkyndelse for debitor.
- 6) Debitor kan inden en måned fra datoen for forkyndelsen indgive en begæring om, at der meddeles afslag på fuldbyrdelse. Såfremt en oversættelse af afgørelsen viser sig at være nødvendig, suspenderes fristen, indtil debitor har den pågældende oversættelse i hænde.
- 7) Begge parter kan appellere en afgørelse om at ændre arresten eller forbuddet i artikel 436."

Med hensyn til de spørgsmål om fuldbyrdelsesprocedurer, som ikke er reguleret i forordning (EU) nr. 1215/2012, er det de almindelige regler i retsplejelovens afsnit 5 med overskriften "Fuldbyrdelsesprocedure", der finder anvendelse.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

Den i artikel 36, stk. 2, eller artikel 45, stk. 4, omhandlede anmodning indgives til den provinsret (*Okrazhen sad*), i hvis retskreds modparten har bopæl eller hjemsted, eller hvis vedkommende ikke råder over en bopæl eller et hjemsted i Bulgarien, i den retskreds hvor den berørte part har bopæl eller hjemsted. Hvis den berørte part heller ikke har bopæl eller hjemsted i Bulgarien, skal anmodningen indgives til byretten i Sofia, jf. artikel 622 i den civile retsplejelov. Den i artikel 47, stk. 1, omhandlede ansøgning skal indgives til den provinsret, i hvis retskreds debitor har bopæl eller hjemsted, eller på fuldbyrdelsesstedet, jf. artikel 622b i den civile retsplejelov.

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

— I Bulgarien er det appelretten i Sofia (*Sofiyski apelativen sad*). Appellen indgives via den provinsret (*Okrazhen sad*), der traf afgørelsen om afslag på fuldbyrdelse eller afgørelsen om, at der ikke foreligger grunde til at afslå anerkendelse.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

Appel af afgørelser truffet af appelretten i Sofia skal indgives til øverste kassationsdomstol (*Varhoven kasatsionen sad*), jf. artikel 623, stk. 6, i den civile retsplejelov.

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formulærene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Finder ikke anvendelse.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

Bulgarske domstole og andre bulgarske myndigheder har international kompetence, når klager eller sagsøger er en bulgarsk statsborger eller en juridisk person, der er registreret i Bulgarien, jf. artikel 4, stk. 1 og 2, i lov om international privatret.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

Finder ikke anvendelse.

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

Konventionen mellem Bulgarien og Belgien om visse retlige anliggender, undertegnet i Sofia den 2. juli 1930

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Føderative Folkerepublik Jugoslavien om gensidig retshjælp, undertegnet i Sofia den 23. marts 1956, og som fortsat gælder mellem Bulgarien, Slovenien og Kroatien

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Rumænien om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 3. december 1958

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 4. december 1961

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 16. maj 1966

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 10. april 1976

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet om gensidig retshjælp og lovgivning vedrørende forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 25. november 1976

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 29. april 1983

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgariens regering og Den Franske Republiks regering om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 18. januar 1989

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige sager, undertegnet i Rom den 18. maj 1990

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Kongeriget Spanien om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 23. maj 1993

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Østrig om retshjælp på det civilretlige område og om dokumenter, undertegnet i Sofia den 20. oktober 1967

Sidste opdatering: 25/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Tjekkiet

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

Ikke relevant.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

De domstole, der har saglig kompetence, er distriktsretterne (*okresní soudy*).

Den distriktsret, der har stedlig kompetence, bestemmes således:

Hvis der allerede er afsagt kendelse om fuldbyrdelse (*soudní výkon*) af afgørelsen, er den stedligt kompetente ret den ret, der har afsagt kendelse om fuldbyrdelsen, og som har indledt den. De nationale kompetenceregler i relation til fuldbyrdelse er fastsat i lov nr. 99/1963 om civil retspleje (artikel 252).

Hvis der allerede er afsagt kendelse om tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen (*exekuce*), er den stedligt kompetente ret den ret, der har afsagt kendelse om denne form for fuldbyrdelse (*exekuční soud*). Reglerne for fastlæggelse af hvilken ret, der har kompetence til at foretage fuldbyrdelsen, er fastsat ved lov nr. 120/2001 om fogeder og fuldbyrdelsesskridt (fuldbyrdelsesloven, artikel 45).

Hvis der ikke er afsagt kendelse om fuldbyrdelse eller tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen, er den kompetente ret den, der ville have kompetence til at foretage fuldbyrdelsen af afgørelsen (jf. punkt 1 ovenfor) eller tvangsfuldbyrdelsen (jf. punkt 2 ovenfor).

En liste over alle distriktsretter med ajourførte kontaktoplysninger findes på det [tjekkiske justitsministeriums hjemmeside](#).

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

Appellen (*odvolání*) indgives til den ret, som traf den pågældende afgørelse (Retten fremsender appellen til den kompetente appelret).

Det er de regionale domstole, der har saglig kompetence til at behandle appelsager. Den regionale domstol, der har stedlig kompetence, er domstolen i den retskreds, hvor den provinsret, der traf afgørelsen angående anmodningen om afslag på fuldbyrdelse (eller om anerkendelse eller nægtelse af anerkendelse) i første instans, er beliggende.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

Der foreligger kun følgende yderligere appellmuligheder:

annullationsøgsmål (*žaloba pro zmatečnost*) (i henhold til lov nr. 99/1963 - artikel 229 ff. i lov om civil retspleje),

genoptagelse af sagen (*žaloba na obnovu řízení*) (i henhold til lov nr. 99/1963 - artikel 228 ff. i lov om civil retspleje),

ekstraordinær appel (*dovolání*) (i henhold til lov nr. 99/1963 - artikel 236 ff. i lov om civil retspleje).

Alle ovennævnte ekstraordinære former for appel indgives til den ret, der traf afgørelsen angående anmodningen om afslag på fuldbyrdelse (eller om anerkendelse eller nægtelse af anerkendelse) i første instans.

Den domstol, der har kompetence til at behandle den ekstraordinære appel, er højesteret. Den domstol, der har kompetence til at genoptage sagen, er den, som traf afgørelsen i første instans. Den domstol, der har kompetence til at behandle annullationsøgsmål, er i visse tilfælde den ret, der traf afgørelse i første instans, og i andre tilfælde appelretten (jf. lov nr. 99/1963 - artikel 235 a i den civile retsplejelov).

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Slovakisk.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

Lov nr. 91/2012 om international privatret, navnlig artikel 6.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

Ikke relevant.

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

Aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet om gensidig retshjælp og lovgivning vedrørende forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 25. november 1976

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 23. april 1982

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 22. oktober 1980

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Kongeriget Spanien om gensidig retshjælp, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige sager, undertegnet i Madrid den 4. maj 1987

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviets regering og Republikken Frankrigs regering om gensidig retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civilretlige, familieretlige og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 10. maj 1984

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp og lovgivning vedrørende forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bratislava den 28. marts 1989

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 6. december 1985

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Polske Folkerepublik om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 21. december 1987 i henhold til traktaten mellem Den Tjekkiske Republik og Den Polske Folkerepublik om ændring og supplering af traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Folkerepublikken Polen om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager (undertegnet i Warszawa den 21. december 1987), undertegnet i Mojmirovce den 30. oktober 2003

Konventionen mellem Den Tjekkoslaviske Republik og Portugal om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, undertegnet i Lissabon den 23. november 1927

Traktaten mellem Den Tjekkiske Republik og Rumænien om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 11. juli 1994

Traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien om afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Beograd den 20. januar 1964

Traktaten mellem Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om gensidig retshjælp mellem retsmyndigheder og om afgørelser vedrørende visse retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 29. oktober 1992.

Sidste opdatering: 29/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Danmark

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

Ingen

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

- i Danmark: byretten

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

- i Danmark: landsretten via den byret, der har truffet afgørelsen

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

- i Danmark: Højesteret, hvis Procesbevillingsnævnet godkender det. Appeller skal indgives via den ret, der har truffet afgørelsen

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

- i Danmark: finsk, islandsk, norsk og svensk

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

- i Danmark § 246, stk. 2 og 3, i lov om rettens pleje

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

Ingen

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav (den nordiske konvention om afgørelser), undertegnet i København den 11. oktober 1977

Sidste opdatering: 11/02/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Tyskland

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1.) Hvad er procesunderretning generelt beskrives:

Ved en procesunderretning får en udenforstående tredjemand formelt meddelelse om, at der verserer en retssag (*Vorprozess* - en forudgående retssag).

Dette sker ved, at der indgives et processkrift til retten, der derefter forkynder underretningen for den pågældende tredjemand. Denne tredjemand afgør selv, om vedkommende ønsker at indtræde i sagen eller ej. Selv hvis han indtræder i sagen, vil han ikke opnå partsstatus, men status som intervenient, og vedkommendes erklæringer og processkridt kan navnlig ikke stride imod parterne i hovedsagens ditto. Intervenienten kan ikke pålægges at betale sagsomkostninger.

2.) Hvilke væsentlige virkninger har afgørelserne for personer, som har modtaget en procesunderretning:

Udgangspunktet ved procesunderretning er, at en part i en verserende retssag (en forudgående retssag) risikerer, at sagen ikke falder ud til hans fordel, men at han i påkommende tilfælde må påregne at kunne gøre et krav på godtgørelse eller erstatning gældende over for tredjemand. Den underrettende parts interesse består altså i enten ikke at tabe sagen (hvorved intervenientens indtræden i sagen kan komme ham til gode), eller (såfremt sagen tabes) at kunne holde sig skadesløs derved, at han vinder den efterfølgende sag (*Folgeprozess*) mod tredjemand.

Hvis tredjemand indtræder i sagen, må han antage tvisten i dens foreliggende form. Han har adgang til at anvende forskellige retsmidler og foretage forskellige retsskridt, for så vidt som han ikke derved kommer i modstrid med parten i hovedsagen. Afslår tredjemand at indtræde i sagen, eller reagerer han ikke på meddelelsen, fortsættes sagen uden hensyn til ham. Som følge af procesunderretningen kan tredjemand under en efterfølgende retssag ikke påberåbe sig, at hovedsagen har fået et urigtigt udfald. Dette indebærer, at udfaldet af hovedsagen er bindende til fordel for den underrettende part.

3.) Procesunderretningen har ingen indflydelse på den retlige bedømmelse af tvisten i hovedsagen.

4.) Den bindende virkning af hovedsagens udfald indtræder ikke, såfremt intervenienten – som følge af sagens stilling på det tidspunkt, hvor han indtrådte i sagen, eller som følge af erklæringer, der er fremsat, eller retsskridt, der er foretaget – har været forhindret i at gøre relevante retsmidler gældende.

5.) Procesunderretningens retsvirkninger indtræder, uanset om tredjemand indtræder i den forudgående sag eller ej.

6.) Procesunderretning har ingen betydning for retsforholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart, medmindre tredjemand har besluttet at indtræde i sagen til støtte for modpartens påstande.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

– i Tyskland, til "Landgericht".

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

– i Tyskland, til "Oberlandesgericht".

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

– i Tyskland, til "Bundesgerichtshof".

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formulærene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

– i Tyskland: § 23 i den civile retsplejelov (Zivilprozeßordnung).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

– i Tyskland: § 68 og §§ 72-74 i den civile retsplejelov (Zivilprozeßordnung).

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

konventionen mellem Tyskland og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Rom den 9. marts 1936

konventionen mellem Tyskland og Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i civile og handelsretlige sager af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bonn den 30. juni 1958

konventionen mellem Tyskland og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959

konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Bonn den 14. juli 1960

konventionen mellem Nederlandene og Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Haag den 30. august 1962

konventionen mellem Kongeriget Grækenland og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Athen den 4. november 1961

konventionen mellem Spanien og Forbundsrepublikken Tyskland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i civile og handelsretlige sager, undertegnet i Bonn den 14. november 1983.

Sidste opdatering: 28/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Estland

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1) Generel beskrivelse af ad citation

Efter estisk procesret underrettes en tredjemand om en retssag ved, at den pågældende får forkyndt en procesunderretning. En part i en retssag, der mener, at han, såfremt sagen får et for ham negativt udfald, kan anlægge en sag mod tredjemand for at frigøre sig fra en forpligtelse, der udspringer af misligholdelse af en kontrakt eller af en forpligtelse til at betale erstatning for en skade eller et tab, eller som har grund til at antage, at en tredjemand vil anlægge en sådan sag imod ham, kan indgive en begæring til den relevante ret om ad citation. Retten forkynder begæringen for tredjemand, underretter modparten om begæringen og fastsætter en frist for fremsættelse af deres bemærkninger hertil. Hvis begæringen opfylder de retlige krav, og parten begrunder behovet for ad citation, indstævner retten den pågældende. En tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, deltager i sagen efter de gældende processuelle regler i Estland, men har ikke status som part i sagen (sagsøger eller sagsøgt). Hvis det viser sig, at tredjemand med rette er blevet adciteret, kan retten afsige en kendelse om, at vedkommende udelukkes fra sagen. En tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, og som er blevet indstævnt, eller som indtræder i sagen til støtte for enten sagsøgers eller sagsøgte påstand, bør som udgangspunkt støtte den berørte part, dvs. fremføre argumenter til støtte for denne part, idet intervenienten har en interesse i, at vedkommende vinder sagen. En tredjemand, der ikke nedlægger en særskilt påstand, kan foretage alle processuelle skridt, bortset fra dem, som kun sagsøger eller sagsøgte kan foretage, han kan bl.a. appellere afgørelsen i sagen. En begæring, en appel eller et andet processuelt skridt, der foretages af tredjemand, har kun retsvirkning, såfremt det ikke er i strid med en begæring, en appel eller et andet processuelt skridt, der foretages af sagsøgeren eller sagsøgte, til støtte for hvem tredjemand er indtrådt i sagen. Tredjemands frist for at iværksætte en appel eller foretage andre processuelle skridt er den samme som den, der gælder for sagsøgeren eller sagsøgte, til støtte for hvem tredjemand er indtrådt i sagen, medmindre andet er fastsat ved lov.

2) Hvad er de vigtigste retsvirkninger af retsafgørelser for personer, der er blevet adciteret?

Hvis en part har fremsat en begæring om ad citation af tredjemand, men retten ikke ønsker at indstævne denne eller helt udelukker vedkommende fra at deltage i sagen, er tredjemand ikke bundet af den afgørelse, der træffes i sagen.

Hvis en part har fremsat en begæring om ad citation af tredjemand, og tredjemand er blevet indstævnt, kan vedkommende ikke inden for rammerne af en retssag, der anlægges i forlængelse af hovedsagen, overfor sagsøgeren eller sagsøgte, til fordel for hvem han var indtrådt i sagen, påberåbe sig den omstændighed, at den afgørelse, der blev truffet i sagen, er ukorrekt, eller at sagens faktiske omstændigheder er blevet urigtigt bedømt. Hvis en part i sagen anlægges en sag mod en tredjemand, der ikke har nedlagt en særskilt påstand, idet han henviser til den tidligere sag, kan tredjemand ligeledes fremsætte en indsigelse, som han fremsatte under sagen i sin egenskab af tredjemand, uanset om denne indsigelse er i strid med partens anbringender. En tredjemand kan ligeledes fremkomme med den indsigelse, at han ikke havde adgang til at fremsætte en begæring, fremføre et argument, føre et bevis, eller iværksætte en appel, fordi han indtrådte eller blev indstævnt i sagen for sent, eller fordi han var forhindret heri på grund af de bemærkninger, der blev fremsat, eller de retsskridt, som blev foretaget af sagsøgeren eller sagsøgte, til fordel for hvem han var indtrådt i sagen. Han kan ligeledes fremkomme med den indsigelse, at sagsøger eller sagsøgte forsætligt eller groft uagtsomt har undladt at fremsætte en begæring, fremføre et argument, føre et bevis, eller iværksætte en appel, uden at han havde kendskab hertil.

3) Har den retlige bedømmelse i hovedsagen bindende virkning?

Hvis en part har fremsat en begæring om ad citation af tredjemand, men retten ikke har indstævnt denne eller helt har udelukket vedkommende fra at deltage i sagen, er tredjemand ikke bundet af den afgørelse, der træffes i sagen, heller ikke for så vidt angår den retlige bedømmelse.

4) De faktiske omstændigheder, som tredjemand ikke har haft mulighed for at bestride under sagen, eksempelvis fordi de var ubestridte mellem parterne, har de bindende virkning?

Tredjemand er ikke bundet af de faktiske omstændigheder, som retten har lagt til grund for sagen, hvis han ikke har haft mulighed for at bestride dem, fordi de ikke blev bestridt af parterne, eller fordi den part, til støtte for hvilken han indtrådte i sagen, ikke indvilligede i, at han bestred dem.

5) Har en addication retsvirkninger, uanset om tredjemand indtræder i sagen eller ej?

Når tredjemand efter estisk procesret har fået underretning om, at der verserer en retssag, idet en procesunderretning er blevet forkyndt for ham af en af parterne, afhænger retsvirkningerne af, om tredjemand er blevet indstævnt eller ej.

6) Påvirker addicationen forholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart?

Hvis en part har fremsat en begæring om addication, men retten ikke har indstævnt den pågældende, berører dette ikke forholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart.

Addication af tredjemand, der ikke nedlægger nogen særskilt påstand, og retsvirkningerne af en sådan addication er reguleret i artikel 214-216 i den civile retsplejelov.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Estland er det regionsdomstolen ("*maakohus*").

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Estland er det distriktsretten ("*ringkonnakohus*") via den regionsret, hvis afgørelse er blevet appelleret.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Estland er det højesteret ("*Riigikohus*").

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

I Estland: Engelsk.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Estland: Artikel 86 i den civile retsplejelov (godsværneting), såfremt kravet ikke er knyttet til et personligt aktiv. Artikel 100 i den civile retsplejelov (anmodning om sletning af standardvilkår i en kontrakt), for så vidt sagen skal anlægges ved den ret, i hvis retskreds standardvilkårene er blevet anvendt.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

I Estland: Artikel 212-216 i den civile retsplejelov.

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

Aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retslig bistand og retlige forhold, der blev undertegnet i Tallinn den 11. november 1992

Aftalen mellem Republikken Estland og Republikken Polen om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, straffesager og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Tallinn den 27. november 1998.

Sidste opdatering: 24/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Cypem

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

Ikke relevant.

Artikel 74 – beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor

Disse procedurer er beskrevet i detaljer på siden med overskriften [Proceduren ved fuldbyrdelse af en retsafgørelse](#).

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Cypem er det distriktsretterne

(Επαρχιακά Δικαστήρια/Eparchiaka Dikastiria)

Adresse: Charalambos Mouskos Street, 1405 Nicosia, Cypem

Telefon: +357 22865518

Fax: +357 22304212 / 22805330

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsretten i Limassol

Adresse: 8, Lord Byron Avenue, P. O. Box 54619, 3726 Limassol, Cypem

Telefon: +357 25806100 / 25806128

Fax: +357 25305311

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsretten i Lamaca

Adresse: Artemidos Avenue, 6301 Larnaca, P.O. Box 40107- Cypem

Telefon: +357 24802721

Fax: +357 24802800

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsretten i Paphos

Adresse: Corner of Neophytou & Nicos Nicolaides str., 8100 Paphos, P.O. Box 60007- Cypem

Telefon: +357 26802601

Fax: +357 26306395

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Distriktsretten i Famagousta

Adresse: 2, Sotiras str., Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cyprus

Telefon: +357 23730950 / 23742075

Fax: +357 23741904

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Cypern er det til højesteret

Højesteret

Adresse: Charalambos Mouskos Street, 1404 Nicosia, Cypern

Telefon: +357 22865741

Fax: +357 22304500

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Cypern er det højesteret

Højesteret

Adresse: Charalambos Mouskos Street, 1404 Nicosia, Cypern

Telefon: +357 22865741

Fax: +357 22304500

E-mail: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

I Cypern er det græsk og engelsk.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Cypern er det artikel 21 i domstolsloven (lov nr. 14/60).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

Ikke relevant.

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

konventionen af 1982 mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Republikken Cypern om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager, konventionen af 1981 mellem Republikken Cypern og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager,

konventionen af 1984 mellem Republikken Cypern og Den Hellsenske Republik om gensidig retlig bistand i civile sager, familieretlige sager, handelssager og straffesager,

konventionen af 1983 mellem Republikken Cypern og Folkerepublikken Bulgarien om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager,

konventionen af 1984 mellem Republikken Cypern og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager (som bl.a. Slovenien er succederet i),

konventionen af 1996 mellem Republikken Cypern og Republikken Polen om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager.

Sidste opdatering: 18/04/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Litauen

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1. Generel beskrivelse af ad citation

Det fremgår af artikel 46 og 47 Litauens retsplejelov (*Civilinio proceso kodeksas*), at tredjemand kan intervenere i en sag, idet det står ham frit for at nedlægge en selvstændig påstand med hensyn til sagens genstand.

Tredjemand, der ønsker at nedlægge en selvstændig påstand, kan kun intervenere i en sag på eget initiativ. Han intervenerer i sagen på uafhængig vis og indtræder ikke i sagen til støtte for hverken sagsøger eller sagsøgte. Tredjemand, der nedlægger en selvstændig påstand, kan intervenere i en sag, indtil de mundtlige forhandlinger påbegyndes.

Tredjemand, der ikke nedlægger en selvstændig påstand med hensyn til sagens genstand, kan indtræde i sagen til støtte for sagsøger eller sagsøgte, indtil de mundtlige forhandlinger påbegyndes, hvis dennes rettigheder eller forpligtelser må antages at ville blive berørt af den afgørelse, der træffes i sagen. De kan også blive opfordret til at indtræde i sagen efter begrundet begæring fra en af sagens parter eller på rettens initiativ.

Tredjemand underrettes om sagen og opfordres til at intervenere i den for den litauiske ret verserende sag ved hjælp af en procesunderretning, der forkyndes for vedkommende, eller ved at vedkommende tilstilles en kopi af begæringen. I henhold til retsplejelovens artikel 133, stk. 1, underrettes procesdeltagerne (herunder tredjemand) om tid og sted for retsmødet og de forskellige processuelle skridt ved hjælp af en meddelelse, der forkyndes for dem. Det påhviler imidlertid retten - og ikke sagens parter - at underrette tredjemand om sagen, idet parterne i deres processkrifter blot angiver, at andre personer skal adciteres.

Tredjemand, der nedlægger en selvstændig påstand, har samme rettigheder og forpligtelser som sagsøgeren.

Tredjemand, der ikke nedlægger en selvstændig påstand, har samme processuelle rettigheder (herunder ret til at få erstattet sine sagsomkostninger) som parterne, bortset fra ret til at ændre grundlaget for stævningen eller dennes genstand, til at ændre stævningens rækkevidde, til at trække stævningen tilbage eller til at indgå et udenretsligt forlig. Han har desuden ikke ret til at begære retsafgørelsen tvangsfuldbyrdet. Tredjemand, der ikke nedlægger en selvstændig påstand, kan ikke handle i strid med interesserne for den part, til støtte for hvilken han er indtrådt i sagen.

2. Hvilke retsvirkninger har afgørelserne på de personer, der er blevet adciterede?

Inddragelse af en tredjemand, der nedlægger en selvstændig påstand, gør det muligt inden for rammerne af samme sag at afgøre flere tvister, der er indbyrdes forbundne, og i et sådant tilfælde er det ikke længere muligt at anlægge nye søgsmål mod de samme procesdeltagere (eller disse procesdeltagere kan ikke længere anlægge søgsmål mod samme sagsøgte), eftersom tvisten mellem disse parter vedrørende de relevante spørgsmål anses for afgjort. Hvis en person er blevet underrettet om muligheden for at intervenere i en verserende retssag og i den forbindelse nedlægge en selvstændig påstand, men vedkommende ikke er interveneret, kan der efterfølgende anlægges en sag mod vedkommende vedrørende de samme spørgsmål. Den første afgørelse, kan imidlertid ikke påvirke den ikke-intervenerendes rettigheder og forpligtelser.

En domstol, der afgør en tvist, kan ikke samtidig tage stilling til tredjemands rettigheder og forpligtelser, hvis vedkommende ikke har nedlagt en selvstændig påstand i relation til en part, med hvilken han indgår i et materielt retsforhold. En retsafgørelse, der er truffet i en sag, hvori en tredjemand er interveneret uden at nedlægge en selvstændig påstand, er således ikke til hinder for, at et andet søgsmål anlægges mod en tredjemand, der er interveneret i den første

sag uden at nedlægge en selvstændig påstand. I så fald har den første retsafgørelse imidlertid præjudikatvirkning. Sagt på en anden måde: i en anden sag mellem de samme parter (så som regressøgsmål) er det ikke nødvendigt på ny at foretage en bedømmelse af de faktiske omstændigheder, der blev lagt til grund for den endelige afgørelse, der blev truffet i den første sag, jf. retsplejelovens artikel 182, stk. 2.

En genoptagelse af sagen kan være berettiget, hvis en person ikke var underrettet om muligheden for at intervenere i en verserende sag, uanset om vedkommende havde til hensigt at nedlægge en selvstændig påstand, eller hvis en person blev underrettet herom, men ikke intervenerede, og retten traf en afgørelse vedrørende denne persons materielle rettigheder og forpligtelser. Hvis en person ikke er interveneret i sagen, har retsafgørelsen i almindelighed ingen præjudikatvirkning for den pågældende.

3. Har den retlige bedømmelse i hovedsagen bindende virkning?

Se svaret på spørgsmål 2.

4. Har de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for retssagen, men som tredjemand ikke har haft mulighed for at bestride, f.eks. fordi de var ubestridte mellem parterne, bindende virkning?

Se svaret på spørgsmål 2.

5. Har en addication retsvirkning, uanset om tredjemand indtræder i sagen eller ej?

Nej. Den afgørelse, der blev truffet i den første sag, berører ikke de rettigheder og forpligtelser, der gælder for en person, der ikke intervenerede i en sag, skønt han var blev underrettet herom. En genoptagelse af sagen kan være berettiget, hvis en person ikke var underrettet om muligheden for at intervenere i en verserende sag, uanset om vedkommende havde til hensigt at nedlægge en selvstændig påstand, eller hvis en person blev underrettet herom, men ikke intervenerede, og retten traf en afgørelse vedrørende denne persons materielle rettigheder og forpligtelser.

6. Berører en addication forholdet mellem tredjemand og den addicerende parts modpart?

Se svaret på spørgsmål 2.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Litauen er det appelretten (Lietuvos apeliacinis teismas).

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Litauen er det appelretten (Lietuvos apeliacinis teismas).

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Litauen indgives en kassationsappel til højesteret (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas).

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Litauen er det retsplejelovens artikel 783, stk. 3, artikel 787 og artikel 789, stk. 3.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

I Litauen er det retsplejelovens artikel 46 og 47.

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

Aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retslig bistand og retlige forhold, der blev undertegnet i Tallinn den 11. november 1992.

Aftalen mellem Republikken Litauen og Republikken Polen om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, straffesager samt familie- og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Warszawa den 26. januar 1993.

Sidste opdatering: 27/02/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Ungarn

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1.) Betydningen af procesunderretning i Ungarns civile retsplejelov:

Enhver part, som ikke er blevet fyldstgjort og ønsker at indgive et krav mod tredjemand eller frygter at blive gjort til genstand for et krav fra tredjemand, kan indgive en begæring om at få denne tredjemand knyttet til sagen. Procesunderretningen kan både udarbejdes af en af sagens parter, intervenienten eller den person, der modtager procesunderretningen.

2.) Frister for procesunderretningen som formel foranstaltning:

Sagsøgte kan indgive underretningen senest 30 dage efter modtagelsen af anmodningen og den begærende part inden for 30 dage efter modtagelsen af realitetsindsigelsen. Dette gælder analogt ved antagelige krav eller modkrav.

En person, der tilknyttes en sag, efter at den er indledt (dvs. biintervenienten eller modtageren af procesunderretningen) kan indgive en procesunderretning inden for 30 dage fra den dag, hvor den pågældende indtrådte i retssagen. I forbindelse med særligt vigtige retssager (over 400 000 000 HUF) er den frist, der gælder for indkalderens og den indkaldtes erklæringer, ikke 30, men kun 15 dage. Enhver erklæring fra indkalderen, der fremsættes efter fristens udløb, vil af dommeren blive betragtet som uantagelig.

3.) Hvordan en procesunderretning gennemføres:

Den indkaldende part har to forpligtelser i forbindelse med en procesunderretning: Dels skal denne fremsende procesunderretningen skriftligt til den indkaldte tredjemand og her angive årsagen til og kort gøre status over tvisten, dels skal procesunderretningen meddeles retten, enten skriftligt eller mundtligt under et retsmøde, og også her skal der gøres rede for årsagen. Den indkaldende part skal, i forbindelse med at retten informeres om procesunderretningen, fremlægge dokumentation for, at den indkaldte tredjemand har modtaget procesunderretningen, og for modtagelsesdatoen. Hvis den indkaldte tredjemand ikke informerer domstolen om sin indtræden i sagen senest 30 dage efter modtagelsen af underretningen, således som dette er dokumenteret af den indkaldende part, anses den pågældende for ikke at ville indtræde i sagen. Enhver erklæring, der afgives efter fristens udløb, er uantagelig.

Hvis den indkaldte part accepterer at indtræde i sagen, kan det ske som biintervenient til støtte for den indkaldende part. I dette tilfælde meddeler den pågældende tredjemand dette, enten skriftligt eller mundtligt på et retsmøde.

Reglerne om indtræden i en sag anvendes tilsvarende med hensyn til den indkaldte parts retlige status og godkendelse af dennes deltagelse til støtte for den indkaldende part.

4.) Procesunderretningens retsvirkninger:

Hvis den indkaldte part accepterer at indtræde i sagen, gør den pågældende dette til støtte for den indkaldende part (ikke valgfrit). Ifølge Ungarns civile retsplejelov kan den indkaldte part have to slags retlig status:

– Hvis dommen har retskraft, men denne ikke omfatter retsforholdet mellem den intervenerende part og modparten, kan den intervenerende part (oprindeligt: den indkaldte part) selv tage samme processkridt som den part, den pågældende er indtrådt til støtte for, men kan ikke indgå en aftale, anerkende en ret eller give afkald på en ret. Disse skridt har dog kun virkning i det omfang, parten undlader at tage de samme skridt, eller i det omfang den intervenerende parts skridt ikke er i strid med skridt taget af den part, den pågældende støtter.

– Hvis dommens retskraft efter loven omfatter retsforholdet mellem den intervenerende part og modparten, kan den intervenerende part (oprindeligt: den indkaldte part) selv tage samme processkridt, som den part, den pågældende er indtrådt til støtte for, med kan ikke indgå en aftale, anerkende en ret eller give afkald på en ret. I dette tilfælde har hans skridt dog virkning, også selv om de er i strid med skridt taget af den part, den pågældende støtter. Retten bestemmer disse modstridende skridts virkning for sagens udførelse, idet den ligeledes tager hensyn til sagens øvrige elementer.

Den måde, hvorpå dommens retskraft påvirker retsforholdet mellem den intervenerende part og modparten, afhænger derfor på ingen måde af domstolens skøn og fastlægges alene af lovens bestemmelser.

For eksempel bestemmes det i artikel 32, stk. 2, i *lov nr. LXII af 2009 om obligatorisk ansvarsforsikring for motorkøretøjer*, at virkningen af en retskraftig dom, hvor skadelidtes erstatningskrav afvises, også omfatter forsikringstageren samt, i de tilfælde der er omfattet af artikel 35, stk. 1, køretøjets ejer og fører, hvis retten bestemmer dette i tvisten mellem på den ene side skadelidte og på den anden side forsikringsselskabet, skadevolder, det nationale kontor eller erstatningsfonden (artikel 35, stk. 1, bestemmer følgende: skadelidte kan på grundlag af bestemmelserne i denne lov og med forbehold af undtagelserne i artikel 36 fremsætte et erstatningskrav over for erstatningsfonden for at få erstatning for skader forvoldt på ungarsk område af et motorkøretøj, der ikke var forsikret, hvilket er i strid med pligten til at forsikre motorkøretøjer, af et ukendt køretøj eller et køretøj tilhørende en ukendt ejer eller for skader påført i suspensionsperioden som omhandlet i artikel 26. Erstatningsfonden skal yde erstatning op til det loft, der er fastsat i artikel 13, stk. 1. Fonden skal yde erstatning til skadelidte, herunder for skader forårsaget af et motorkøretøj, der ikke var taget i brug eller var taget ud af drift).

Den indkaldte parts godtagelse af en procesunderretning betyder ikke, at denne anerkender sin forpligtelse over for den indkaldende part. Retsforholdet mellem dem ikke kan bestemmes i hovedsagen (som den indkaldte tredjemand er indtrådt i).

Artikel 74 – beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor

Der henvises til siden om [procedurerne for fuldbyrdelse af domme](#).

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Ungarn, distriktsdomstolen, der sættes ved den regionale domstol ("törvényszék székhelyén működő járásbíróság"). I departementet Pest, distriktsdomstolen i Buda og omegn ("Budakörnyéki Járásbíróság"); i Budapest, den centrale kredsdomstol i Buda ("Budai Központi Kerületi Bíróság").

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Ungarn, den regionale domstol ("törvényszék"). I Budapest, retten i Budapest ("Fővárosi Törvényszék").

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Ungarn, Curia ("Kúria"), (ved at indsende en begæring til retten i første instans om fornyet behandling af dennes afgørelse).

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formulærene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Ungarn, artikel 57 i lovdekret nr. 13 af 1979 om international privatret (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

I Ungarn, artikel 58-60 i lov nr. III af 1952 om indførelse af den civile retsplejelov (a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény).

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

Aftale mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 16. maj 1966

Konvention mellem Folkerepublikken Ungarn og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 30. november 1981

Traktat mellem Folkerepublikken Ungarn og Den Socialistiske Republik Tjekkiet om gensidig bistand og om retsforhold i civil-, familie- og strafferetlige sager, undertegnet i Bratislava den 28. marts 1989, med hensyn til Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik

Konvention mellem Folkerepublikken Ungarn og Den Franske Republik om gensidig retshjælp i civil- og familieretlige sager, om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser samt om gensidig retshjælp i straffesager og sager om udlevering, undertegnet i Budapest den 31. juli 1980

Konvention mellem Folkerepublikken Ungarn og Grækenland om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 8. oktober 1979

Traktat mellem Folkerepublikken Ungarn og Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien om gensidig retshjælp, undertegnet i Beograd den 7. marts 1968, med hensyn til Republikken Kroatien og Republikken Slovenien

Konvention mellem Den Polske Folkerepublik og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Budapest den 6. marts 1959

Traktat mellem Folkerepublikken Rumænien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bukarest den 7. oktober 1958.

Sidste opdatering: 27/02/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Østrig

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1.) Hvad forstås der generelt ved begrebet "procesunderretning":

Ved "procesunderretning" (*Streitverkündung*) forstås den formelle meddelelse til en tredjemand, der indtil videre ikke har været part i proceduren, om en forestående eller allerede verserende sag via en af sagens parter. Med meddelelsen kan der være forbundet en opfordring til at indtræde i sagen som biintervenient. Den underrettede part indgiver et processkrift til retten, der derefter forkynder underretningen for den pågældende tredjemand.

Procesunderretningen medfører ingen forpligtelse for tredjemand til at indtræde i sagen, men denne kan selv afgøre, om og i givet fald hvilken af parterne vedkommende ønsker at indtræde som såkaldt biintervenient for. Selv hvis han indtræder i sagen, vil han ikke opnå partsstatus, men status som biintervenient, og vedkommendes erklæringer og processkridt kan ikke stride imod parterne i hovedsagens ditto. Biintervenienten kan ikke pålægges at betale sagsomkostninger. Hvis parten i hovedsagen vinder, har biintervenienten krav på godtgørelse for sine udgifter over for modparten.

Den, der via procesunderretningen fik mulighed for gennem sin indtræden i sagen som biintervenient at udøve indflydelse på sagens udfald, kan – selv om vedkommende ikke er indtrådt i sagen – kun basere erstatningskrav på grund af dårlig procesførelse på procesførelsen inden sin indtræden i sagen eller på materielle dispositioner, som han heller ikke som biintervenient kunne forhindre, eller – i det tilfælde, at han ikke er indtrådt i sagen – ikke havde kunnet forhindre. Ved at støtte den part, til støtte for hvis påstande han indtræder i sagen, kan biintervenienten bidrage til et positivt udfald heraf og dermed undgå regreskrav mod sig eller i det mindste forbedre sin stilling i en sådan sag.

2.) Hvilke væsentlige virkninger har afgørelserne for tredjemand, som har modtaget en procesunderretning?

Udgangspunktet ved procesunderretning er, at en part i en verserende retssag risikerer, at sagen ikke falder ud til hans fordel, men at han i påkommende tilfælde må påregne at kunne gøre et krav gældende over for tredjemand. Den underrettende parts interesse består altså i enten ikke at tabe sagen (hvorved biintervenientens indtræden i sagen kan komme ham til gode), eller (såfremt sagen tabes) at kunne holde sig skadesløs derved, at han efterfølgende vinder sagen mod tredjemand.

Samtidig forhindrer den underrettende part med procesunderretningen, at den tredjemand, som modtog procesunderretningen, i en efterfølgende retssag (*Folgeprozess*) kan fremsætte visse erstatningskrav mod denne på grund af dårlig procesførelse. En tredjemand, som modtog procesunderretning, og som herigennem havde mulighed for at udøve indflydelse på sagens udfald, kan kun basere erstatningskrav på grund af dårlig procesførelse på procesførelsen inden sin indtræden i sagen eller på materielle dispositioner, som han heller ikke som biintervenient kunne eller havde kunnet forhindre. Biintervenienten har adgang til at anvende forskellige retsmidler og foretage forskellige retsskridt, for så vidt som han ikke derved kommer i modstrid med parten i hovedsagen. I forbindelse med en eventuel efterfølgende retssag mellem parten i hovedsagen og biintervenienten omfatter retsvirkningerne af den endelige dom i hovedsagen for så vidt også biintervenienten eller den, som til trods for opfordring hertil ikke er indtrådt i sagen, idet disse personer som parter i en efterfølgende retssag ikke må gøre indsigelser gældende, som er i strid med de nødvendige elementer i afgørelsen i hovedsagen.

3.) Procesunderretningen har ingen bindende virkning for den retlige bedømmelse af tvisten i hovedsagen.

4.) Den bindende virkning af hovedsagens udfald indtræder ikke, såfremt biintervenienten – som følge af sagens stilling på det tidspunkt, hvor han indtrådte i sagen, eller som følge af erklæringer, der er fremsat, eller retsskridt, der er foretaget (f.eks. fordi disse ikke har bestridt bestemte fakta eller krav) – har været forhindret i at gøre relevante retsmidler gældende.

5.) Som beskrevet ovenfor indtræder procesunderrettningens retsvirkninger, uanset om tredjemand indtræder i sagen som biintervenient eller ej.

6.) Procesunderretning har ingen betydning for retsforholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart, medmindre tredjemand har besluttet at indtræde i sagen til støtte for modpartens påstande.

Artikel 74 – beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor

I den forbindelse henvises der til de relevante oplysninger for Østrig på den europæiske e-justice-portal i afsnittet "Anlæggelse af retssag" – "Fuldbyrdelse af retsafgørelser" – "Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse" under [URL](#).

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

– i Østrig til den "Bezirksgericht", ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer. I tilfælde af anmodninger om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse (artikel 36, stk. 2), samt i tilfælde af anmodninger om afslag på anerkendelse (artikel 45) er den "Bezirksgericht", i hvis distrikt den part, der er bundet af dommen, har sin bopæl eller hovedforretningssted, kompetent.

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelse angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

– i Østrig ved den overordnede "Landesgericht" via den "Bezirksgericht", ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

– i Østrig ved "Oberster Gerichtshof" via den "Bezirksgericht", ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer.

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formulærene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Kun tysk accepteres.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

– I Østrig: § 99 i loven om domstolskompetence (Jurisdiktionsnorm).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

– I Østrig: § 21 i den civile retsplejelov (Zivilprozessordnung).

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

konventionen mellem Tyskland og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959

aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Østrig om retshjælp på det civilretlige område og om dokumenter, undertegnet i Sofia den 20. oktober 1967

konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 16. juni 1959

konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 14. juli 1961, og protokollen om ændring af denne konvention, undertegnet i London den 16. marts 1970

konventionen mellem Nederlandene og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Haag den 6. februar 1963

konventionen mellem Frankrig og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 15. juli 1966

konventionen mellem Luxembourg og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Luxembourg den 29. juli 1971

konventionen mellem Italien og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, herunder handelsretlige sager, samt af retsforlig og notarbekræftede dokumenter, undertegnet i Rom den 16. november 1971

konventionen mellem Østrig og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, undertegnet i Stockholm den 16. september 1982

konventionen mellem Østrig og Spanien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 17. februar 1984

konventionen mellem Finland og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civile sager, undertegnet i Wien den 17. november 1986

konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidigt samarbejde om civile og administrative anliggender, undertegnet i Wien den 16. december 1954

konventionen mellem Folkerepublikken Polen og Republikken Østrig om gensidige forbindelser på det civile område og om dokumenter, undertegnet i Wien den 11. december 1963

konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Republikken Østrig om gensidig retshjælp i civile og familieretlige sager og om dokumenters gyldighed og forkyndelse, med dertil hørende protokol, undertegnet i Wien den 17. november 1965.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Polen

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1. Generel beskrivelse af procesunderretning

I Polen er spørgsmålet om procesunderretning reguleret i retsplejelovens artikel 84 og 85. Dette begreb kaldes "*przypozwanie*" på polsk. Det gør det muligt for en part at opfordre en fremtidig part til at indtræde i sagen, idet en afgørelse, der går parten imod, kan medføre, at der anlægges en retssag, hvorunder der rejses et krav mod tredjemand, der eksempelvis kan udspringe af en aftale om sikkerhedsstillelse. I dette øjemed udarbejder parten skriftlige bemærkninger, der forkyndes for tredjemand, som derefter kan erklære, at han indtræder i sagen som biintervenient.

2. Hvilke retsvirkninger har afgørelserne på personer, der har modtaget procesunderretning?

Procesunderretning omfatter ikke automatisk den person, der er genstand for opfordringen, og som allerede er part i sagen. Vedkommendes indtræden i sagen har karakter af en intervention, jf. retsplejelovens artikel 76-78. Hvis parterne er enige om det, kan intervenienten træde i stedet for den part, som vedkommende er indtrådt i sagen til støtte for. I modsat fald dom får dommen direkte virkning. I forbindelse med procesunderretning gælder dette imidlertid kun, såfremt dommen er i overensstemmelse med karakteren af det omtvistede forhold eller den omhandlede retsforfærd.

3. Har den retlige bedømmelse i sagen bindende virkning?

Hvis tredjemand på trods af en opfordring hertil ikke indtræder i sagen, er han afskåret fra under en senere sag at påberåbe sig formelle fejl i den første sag, jf. retsplejelovens artikel 82 sammenholdt med artikel 85.

4. Har faktiske omstændigheder, som tredjemand ikke har anfægtet under hovedsagen, eksempelvis fordi de var ubestridte mellem parterne, bindende virkning?

Tredjemand har en interesse i at efterkomme en opfordring til at intervenere i en sag, da det kan bidrage til at finde en løsning, som kan gøre en anden sag overflødig.

5. Har procesunderretningen retsvirkning, uanset om tredjemand indtræder i sagen eller ej?

Hvis tredjemand på trods af en opfordring hertil ikke indtræder i sagen, er han afskåret fra under en senere sag at påberåbe sig formelle fejl i den første sag, jf. retsplejelovens artikel 82 sammenholdt med artikel 85.

6. Berører procesunderretningen forholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart?

Hvis den pågældende indtræder i sagen, får han eller hun status som biintervenient og kan med parternes samtykke træde i stedet for den part, som vedkommende er indtrådt i sagen til støtte for.

Artikel 74 – beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor

En redegørelse for de nationale fuldbyrdelsesprocedurer findes på den side, der vedrører [fremgangsmåden ved fuldbyrdelse af en retsafgørelse](#).

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

Regionalretten (sąd okręgowy) på det sted, hvor debitor har bopæl eller hjemsted, eller - subsidiært - regionalretten i hvis retskreds fuldbyrdelsen har fundet sted eller vil finde sted.

I tilfælde af en anmodning om afslag på anerkendelse:

Den **regionalret**, der har stedlig kompetence i den sag, der blev afgjort ved dommen, eller i hvis retskreds den stedligt kompetente distriktsret (sąd rejonowy) er beliggende, eller - subsidiært - regionalretten i Warszawa (Sąd Okręgowy w Warszawie).

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

Appelretten (sąd apelacyjny) via regionalretten.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

Højesteret (Sąd Najwyższy) via appelretten.

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formulærene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

Retsplejelovens artikel 11037, stk. 4, og civilproceslovens artikel 1110 for så vidt som de polske domstoles kompetence udelukkende hviler på en af følgende omstændigheder: Sagsøgeren er polsk statsborger eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted eller hjemsted i Polen.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

Artikel 84 og 85 i den civile proceslov vedrørende procesunderretning.

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

Aftalen mellem Folkerepublikken Polen og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retslig bistand i civile sager, straffesager og familieretlige sager, der blev undertegnet i Budapest den 6. marts 1959

Aftalen mellem Den Polske Folkerepublik og Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien om gensidig retslig bistand i civile sager og straffesager, der blev undertegnet i Warszawa den 6. februar 1960, og som nu gælder mellem Polen og Slovenien og mellem Polen og Kroatien

Aftalen mellem Folkerepublikken Polen og Folkerepublikken Bulgarien om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, straffesager og familieretlige sager, der blev undertegnet i Warszawa den 4. december 1961

Aftalen mellem Folkerepublikken Polen og Republikken Østrig om de gensidige relationer på det civile område og vedrørende dokumenter, der blev undertegnet i Warszawa den 11. december 1963

Aftalen mellem Folkerepublikken Polen og Den Helleniske Republik om gensidig retslig bistand i civile sager og straffesager, der blev undertegnet i Athen den 24. oktober 1979

Aftalen mellem Folkerepublikken Polen og Den Socialistiske Republik Tjekkoslovakiet om gensidig retslig bistand og om oprettelse af retslige forbindelser i civile sager, straffesager og familie- og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Warszawa den 21. december 1987, og som fortsat er i kraft mellem Polen og Den Tjekkiske Republik og mellem Polen og Slovakiet

Aftalen mellem Folkerepublikken Polen og Den Italienske Republik om gensidig retslig bistand og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, der blev undertegnet i Warszawa den 28. april 1989

Aftalen mellem Republikken Polen og Republikken Litauen om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, straffesager og familie- og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Warszawa den 26. januar 1993

Aftalen mellem Republikken Polen og Republikken Letland om gensidig retslig bistand og retlige forbindelser, der blev undertegnet i Riga den 23. februar 1994

Aftalen mellem Republikken Polen og Republikken Cypern om retligt samarbejde i civile sager og straffesager, der blev undertegnet i Nicosia den 14. november 1996

Aftalen mellem Republikken Polen og Republikken Estland om retslig bistand og om oprettelse af retslige forbindelser i civile sager, straffesager og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Tallinn den 27. november 1998

Aftalen mellem Republikken Polen og Rumænien om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, der blev undertegnet i Bukarest den 15. maj 1999.

Sidste opdatering: 28/02/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) - Slovenien

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1) Generel beskrivelse af den omhandlede underretning:

Procesunderretning ("litis denuntiatio") er en formel meddelelse til tredjemand om, at der verserer en retssag. En sådan underretning kan kombineres med en opfordring til den pågældende tredjemand om at indtræde i sagen. Formålet med underretningen er at sikre sagsøger eller sagsøgte enhver rettighed eller retsvirkning, som vedkommende er tillagt efter de civilretlige regler. Den underrettende part (en af sagens parter) overgiver meddelelsen til retten, der derefter forkynder den for tredjemand, som selv afgør, om han ønsker at indtræde i sagen eller ej. Efter slovensk ret tager retten ikke stilling til, om en af parternes begæring om procesunderretning er berettiget. Selv hvis tredjemand indtræder i sagen, vil han ikke have partsstatus, og hans stilling i forhold til hovedsagens parter kan ikke fastlægges inden for rammerne af den verserende sag. Tredjemand kan indtræde i sagen til støtte for hver af hovedsagens parter. Hvis han opfylder betingelserne, kan han opnå status som intervenient. Tredjemand kan herved bidrage til, at sagen afgøres til hans fordel og derved afværge et efterfølgende søgsmål mod ham (regres) eller forbedre hans stilling under en sådan efterfølgende sag. Tredjemand kan ikke fremsætte begæring om, at sagen suspenderes, udsættes eller forlænges.

2) Hvilke retsvirkninger har afgørelserne på personer, der har modtaget procesunderretning:

En procesunderretning beskytter den underrettende part mod visse erstatningskrav, som han ellers kunne risikere at blive mødt med fra tredjemand. En tredjemand, der ved hjælp af en procesunderretning har fået mulighed for at påvirke sagens udfald, er i princippet afskåret fra efterfølgende at fremsætte erstatningskrav støttet på den underrettende parts mangelfulde sagsførelse. Hvis den person, der blev underrettet om retssagen, efterfølgende gør regres over for den underrettende part, kan vedkommende desuden ikke fremføre argumenter eller fremsætte anbringender, der strider imod væsentlige (faktiske) omstændigheder, der blev lagt til grund for afgørelsen i hovedsagen.

3) Der findes imidlertid ingen bindende virkning med hensyn til den retlige bedømmelse i hovedsagen.

4) Den bindende virkning gælder heller ikke for faktiske forhold, som tredjemand ikke har haft mulighed for at anfægte under hovedsagen, eksempelvis fordi de var ubestridte mellem parterne.

5) Procesunderretningen har retsvirkning, uanset om tredjemand indtræder i sagen eller ej.

6) Procesunderretning har ingen betydning for forholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart, medmindre tredjemand besluttede at indtræde i sagen til støtte for modpartens påstande.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Slovenien: regionalretten ("okrožno sodišče").

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Slovenien: regionalretten ("okrožno sodišče").

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Slovenien: Republikken Sloveniens højesteret ("Vrhovno sodišče Republike Slovenije").

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

I Slovenien: ved følgende retter accepteres et af de nationale minoritetssprog også som officielt sprog:

regionalretten i Koper: italiensk

provinsretten ("okrajno sodišče") i Koper: italiensk

provinsretten i Piran: italiensk

provinsretten i Lendeva: ungarsk.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Slovenien: Artikel 58 i lov om international privat- og procesret (*zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

I Slovenien: Artikel 204 i civilprocesloven (*zakon o pravdnem postopku*), der regulerer spørgsmålet om procesunderretning.

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

traktaten mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidig retlig bistand, der blev undertegnet i Wien den 16. december 1954, konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Den Italienske Republik om gensidig retlig bistand i civile sager og forvaltningsretlige sager, der blev undertegnet i Rom den 3. december 1960,

Overenskomsten mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Kongeriget Grækenland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der blev undertegnet i Athen den 18. juni 1959,

konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Folkerepublikken Polen om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager, der blev undertegnet i Warszawa den 6. februar 1960,

traktaten mellem Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien og Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet om retslige forbindelser i civile sager, familieretlige sager og straffesager, der blev undertegnet i Beograd den 20. januar 1964,

traktaten mellem Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien og Republikken Cypern om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager, der blev undertegnet i Nicosia den 19. september 1984,

overenskomsten mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Folkerepublikken Bulgarien om gensidig retlig bistand, der blev undertegnet i Sofia den 23. marts 1956,

traktaten mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Folkerepublikken Rumænien om gensidig retlig bistand, der blev undertegnet i Beograd den 18. oktober 1960 sammen med protokollen hertil,

traktaten mellem Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retlig bistand, der blev undertegnet i Beograd den 7. marts 1968,

traktaten mellem Republikken Slovenien og Republikken Kroatien om gensidig retlig bistand i civile sager og straffesager, der blev undertegnet i Zagreb den 7. februar 1994,

konventionen mellem Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslaviens regering og Den Franske Republiks regering om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civile og handelsretlige sager, der blev undertegnet i Paris den 18. maj 1971.

Sidste opdatering: 28/02/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.